



Judikatūras krājums

TIESAS PRIEKŠSĒDĒTĀJA VIETNIEKA RĪKOJUMS

2013. gada 7. martā*

Apelācija — Pagaidu noregulējums — Uzņēmumu koncentrācijas darbības — Eiropas elektroenerģijas tirgus — EDF kontroles pār Segebel SA iegūšana — Lēmums, ar kuru koncentrāciju atzīst par saderīgu ar kopējo tirgu, ar nosacījumu, ka tiek ievērotas EDF saistības — Komisijas atteikums piešķirt termiņa pagarinājumu atsevišķu EDF saistību izpildei — Jēdzieni “steidzamība”, kā arī “būtisks un neatgriezenisks kaitējums”

Lieta C-551/12 P(R)

par apelācijas sūdzību atbilstoši Eiropas Savienības Tiesas Statūtu 57. panta otrajai daļai, ko 2012. gada 30. novembrī iesniedza

Électricité de France SA (EDF), Parīze (Francija), ko pārstāv *A. Creus Carreras* un *A. Valiente Martin*, abogados,

apelācijas sūdzības iesniedzēja,

otra lietas dalībiece –

Eiropas Komisija, ko pārstāv *C. Giolito* un *S. Noë*, pārstāvji,

atbildētāja pirmajā instancē.

TIESAS PRIEKŠSĒDĒTĀJA VIETNIEKS,

uzklausījis pirmo ģenerālvokātu N. Jēskinenu [*N. Jääskinen*],

izdod šo rīkojumu.

Rīkojums

- 1 Ar savu apelācijas sūdzību *Electricité de France SA (EDF)* (turpmāk tekstā – “EDF”) lūdz atcelt Eiropas Savienības Vispārējās tiesas priekšsēdētāja 2012. gada 11. oktobra rīkojumu lietā T-389/12 R *Électricité de France*/Komisija (turpmāk tekstā – “pārsūdzētais rīkojums”), ar kuru priekšsēdētājs ir noraidījis tās pieteikumu par pagaidu pasākumu noteikšanu saistībā ar Komisijas 2012. gada 28. jūnija Lēmumu C(2012) 4617, galīgā redakcija (turpmāk tekstā – “strīdīgais lēmums”), ar kuru EDF ir atteikts pagarināt noteikto termiņu atsevišķu saistību izpildei, kuras ir pārņemtas Komisijas 2009. gada 12. novembra Lēmumā C(2009) 9059, ar kuru tiek atļauts veikt koncentrāciju, lai *Electricité de France* nodotu uzņēmuma *Segebel* aktīvu ekskluzīvu kontroli (Lieta COMP/M.5549 – *EDF/Segebel*).

* Tiesvedības valoda – angļu.

Atbilstošās tiesību normas, tiesvedības rašanās fakti un pagaidu noregulējuma tiesvedība

2 Atbilstošās tiesību normas un tiesvedības rašanās fakti pārsūdzētā rīkojuma 1.–5. punktā ir tikuši apkopoti šādi:

“1 Eiropas Kopienu Komisija ar 2009. gada 12. novembra Lēmumu C(2009) 9059 saskaņā ar Padomes 2004. gada 20. janvāra Regulas (EK) Nr. 139/2004 par kontroli pār uzņēmumu koncentrāciju [(“EK Apvienošanās regula”)] (OV L [24], 1. lpp.) 6. panta 1. punkta b) apakšpunktu un 2. punktu atļāva veikt koncentrāciju, lai prasītāja [EDF] iegūtu ekskluzīvu uzņēmuma *Segebel* aktīvu kontroli, ar nosacījumu, ka prasītājam ir jāievēro divas Komisijai piedāvātās saistības, lai kļiedētu šaubas par koncentrācijas saderīgumu ar kopējo tirgu (Lieta COMP/M.5549 – *EDF/Segebel*).

2 Prasītāja savu pirmo saistību izpildīja 2011. gada jūlijā, nododot projekta *Dils-Energie* par elektrostacijas attīstīšanu ipašumtiesības.

3 Atbilstoši otrajai saistībai prasītājam bija jānodod cita – ar elektrostacijas attīstīšanu saistīta projekta (*Nest-Energie*) ipašumtiesības piemērotam pārņēmējam gadījumā, ja līdz 2012. gada 30. jūnijam tā nebūtu pieņēmusi galīgo lēmumu pati veikt ieguldījumu šajā projektā.

4 Norādot uz nozīmīgām un ilgstošām izmaiņām, kas skārušas Beļģijas elektroenerģijas tirgu kopš brīža, kad tika pieņemts lēmums par atļaujas izsniegšanu C(2009) 9059, un kas nebija paredzamas 2009. gadā, prasītāja ar 2012. gada 14. maija vēstuli vērsās Komisijā, lai tai darītu zināmu, ka tai tāpat kā jebkuram citam tirgus operatoram nav iespējams pieņemt galīgo lēmumu par ieguldījuma veikšanu projektā *Nest-Energie* pirms termiņa, kas tika noteikts 2012. gada 30. jūnijā, beigām. Tādējādi tā lūdza Komisijai[, ņemot vērā, ka saistību 4. sadaļā esošā pārskatīšanas klauzula tai ļauj to darīt,] pagarināt šo termiņu līdz 2014. gada 31. decembrim.

5 Ar [strīdīgo] lēmumu Komisija atteica apmierināt lūgumu par termiņa pagarināšanu, tomēr piešķirot prasītājam trīs ar pusi mēnešu ilgu papildu termiņu, proti, līdz 2012. gada 15. oktobrim [..].”

3 Ar prasības pieteikumu, kas Vispārējās tiesas kancelejā iesniegts 2012. gada 5. septembrī, apelācijas sūdzības iesniedzēja cēla prasību atcelt strīdīgo lēmumu.

4 Ar atsevišķiem dokumentiem, kas Vispārējās tiesas kancelejā iesniegti tajā pašā dienā, apelācijas sūdzības iesniedzēja iesniedza pieteikumu par pagaidu noregulējumu un, pamatojoties uz Vispārējās tiesas Reglamenta 76.a pantu, iesniedza pieteikumu par paātrināto tiesvedību, lūgdama Vispārējās tiesas priekšsēdētājam:

— izdot rīkojumu par termiņa, kas tai tika noteikts, lai pieņemtu galīgo lēmumu par ieguldījumu veikšanu vai lai nodotu projekta *Nest-Energie* ipašumtiesības, pagarināšanu, līdz Vispārējā tiesa būs lēmusi par prasību pēc būtības;

— atlikt lēmuma par tiesāšanās izdevumiem pieņemšanu.

5 Komisija savos rakstveida apsvērumos lūdza pagaidu noregulējuma tiesnesi noraidīt minēto lūgumu.

Pārsūdzētais rīkojums

6 Pārsūdzētā rīkojuma 10. punktā atgādinājis, ka abi nosacījumi, kas attiecīgi attiecas uz steidzamību un *fumus boni juris*, ir kumulatīvi, Vispārējās tiesas priekšsēdētājs vispirms, sākot ar pārsūdzētā rīkojuma 13. punktu, pārbaudīja jautājumu par to, vai ir izpildīts nosacījums par steidzamību.

- 7 Pārsūdzētā rīkojuma 14. punktā viņš norādīja, ka pēc *EDF* domām strīdīgā lēmuma radītā steidzamība izriet no tā būtības, jo tas uzliek pienākumu nodot īpašumtiesības uz daļu tās aktīvu (potenciālajam) konkurentam, un tad, kad īpašumtiesību nodošana būs notikusi, būs neiespējami to atsaukt. Viņš piebilst, ka saskaņā ar *EDF* argumentiem šādi radīto kaitējumu ir gandrīz neiespējami aprēķināt, jo *EDF* no tā ciestu neierobežotā laika posmā un tūlītēja īpašumtiesību nodošana radītu lielu tirdzniecības ar zaudējumiem risku.
- 8 Pārsūdzētā rīkojuma 15. punktā atgādinājis, ka prasības par pagaidu noregulējumu steidzamība ir jānovērtē, ņemot vērā nepieciešamību pieņemt pagaidu lēmumu, lai novērstu būtisku un neatgriezenisku kaitējumu lietas dalībniekam, kurš pieprasa pagaidu pasākumu noteikšanu, minētā rīkojuma 16.–18. punktā Vispārējās tiesas priekšsēdētājs norādīja, ka gadījumā, kad norādītajam kaitējumam ir finansiāls raksturs, pieprasīto pagaidu pasākumu noteikšana ir pamatota, ja pirms pamata tiesvedības beigām šo pasākumu neesamības dēļ apelācijas sūdzības iesniedzējai rastos situācija, kurā tās finansiālā spēja darboties varētu tikt apdraudēta vai ja tās tirgus daļas tiktu būtiski izmainītas, tostarp ņemot vērā uzņēmuma lielumu un apgrozījumu, kā arī raksturojošās pazīmes uzņēmumu grupai, kurai tā pieder. Tādēļ pēc Vispārējās tiesas priekšsēdētāja domām pieteikumā par pagaidu noregulējumu ir jāietver konkrētas un precīzas norādes, kas ir pamatotas ar detalizētiem dokumentiem, kuri sniedz patiesu un vispārēju priekšstatu par apelācijas sūdzības iesniedzējas finansiālo situāciju un kuri ļautu izvērtēt precīzas sekas, kas visticamāk iestāsies, ja lūgtie pasākumi netiks noteikti.
- 9 Pārsūdzētā rīkojuma 19.–21. punktā Vispārējās tiesas priekšsēdētājs lēma, ka šajā gadījumā apgalvotais kaitējums neapšaubāmi ir kvalificējams vienīgi kā finansiāla rakstura kaitējums, jo *EDF* tikai izteica savas šaubas par tā kvantitatīvo aprēķināmību. Tādējādi viņš konstatēja, ka *EDF* ir atturējusies pieteikumā par pagaidu noregulējumu sniegt jebkādu informāciju par sava uzņēmuma lielumu un apgrozījumu un līdz ar to tā nav radījusi patiesu un vispārēju priekšstatu par tās finansiālo situāciju. Turklāt Vispārējās tiesas priekšsēdētājs norādīja, ka *EDF* pat nebija minējusi, ka tā pieder *EDF* uzņēmumu grupai, un vēl jo mazāk sniegusi informāciju par uzņēmumu grupas finansiālo stāvokli.
- 10 Pārsūdzētā rīkojuma 22.–24. punktā Vispārējās tiesas priekšsēdētājs tādējādi secināja, ka *EDF* nebija pierādījusi, ka apgalvotais finansiālais kaitējums būtu bijis pietiekoši būtisks, lai attaisnotu pagaidu pasākumu noteikšanu. Viņš konstatēja, ka *EDF* tostarp nav pierādījusi, ka lūgto pagaidu pasākumu neesamības dēļ tai varētu rasties situācija, kurā tās pastāvēšana varētu tikt apdraudēta vai tās tirgus daļas tiktu būtiski izmainītas. Tādēļ Vispārējās tiesas priekšsēdētājs uzskatīja, ka norādītā steidzamība nav tikusi pierādīta un ka ar apelācijas sūdzības iesniedzējas apgalvoto finansiālo kaitējumu nevar tikt attaisnota pieprasīto pagaidu pasākumu noteikšana.
- 11 Visbeidzot, pakārtoti, pārsūdzētā rīkojuma 25. un 26. punktā Vispārējās tiesas priekšsēdētājs piebilda, ka apgalvotajam finansiālajam kaitējumam būtu bijis jābūt mazākam par projekta *Nest-Energie* īstenošanai vajadzīgā ieguldījuma apmēru, kas novērtēts EUR 800 miljonu apmērā. Tādējādi, ņemot vērā, ka, pamatojoties uz publiskiem avotiem, tas ir, 2011. gada atskaiti, ko savā interneta vietnē publicējusi uzņēmumu grupa *EDF*, kopējais uzņēmumu grupas apgrozījuma apmērs 2011. gadā bija vairāk nekā EUR 65 miljardi, Vispārējās tiesas priekšsēdētājs lēma, ka liekas neiespējami kaitējumu, kas apelācijas sūdzības iesniedzējai tiktu nodarīts, nododot sabiedrības, kas veic projekta *Nest-Energie* attīstīšanu, aktīvus vai pieņemot galīgo lēmumu pašai veikt ieguldījumu šajā projektā, kvalificēt kā būtisku.
- 12 Pārsūdzētā rīkojuma 27. un 28. punktā Vispārējās tiesas priekšsēdētājs noraidīja *EDF* iesniegto pieteikumu par pagaidu noregulējumu steidzamības neesamības dēļ, neizvērtējot apgalvotā kaitējuma neatgriezenisko raksturu.

Tiesvedība Tiesā un lietas dalībnieku prasījumi:

- 13 *EDF* prasījumi Tiesai ir šādi:
- atcelt pārsūdzēto rīkojumu un nodrošināt pagaidu pasākumus, kas Vispārējai tiesai tika lūgti lietas T-389/12 R ietvaros, proti, atlikt datumu, kurā *EDF* ir jāpieņem galīgais lēmums par ieguldījuma veikšanu projektā *Nest-Energie* vai tā īpašumtiesību nodošanu, līdz brīdim, kad tiks pasludināts Vispārējās tiesas spriedums par prasību atcelt strīdīgo lēmumu;
 - pakārtoti, atcelt pārsūdzēto rīkojumu un nodot lietu atpakaļ Vispārējai tiesai atkārtotai izskatīšanai;
 - piespriest Komisijai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus un
 - veikt uzklauššanu, lai veiktu dažādus precizējumus, kas skar attiecīgos tiesību jautājumus.
- 14 Savos rakstveida apsvērumos, kas Tiesas kanceleijā iesniegti 2012. gada 21. decembrī, Komisija lūdz Tiesu noraidīt apelācijas sūdzību vai, pakārtoti, noraidīt pieteikumu par pagaidu noregulējumu un piespriest *EDF* atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.
- 15 2013. gada 28. janvārī apelācijas sūdzības iesniedzējas lūgtās uzklauššanas laikā tika uzklaušāti lietas dalībnieku mutvārdu apsvērumi un atbildes uz jautājumiem.

Par apelācijas sūdzību

- 16 *EDF* apelācijas sūdzības pamatošanai izvirza piecus pamatus, ar kuriem attiecīgi tiek apgalvots:
- tiesību uz efektīvu tiesību aizsardzību pārkāpums;
 - tiesību uz lietas taisnīgu izskatīšanu pārkāpums;
 - vienlīdzīgas attieksmes principa pārkāpums;
 - kļūda juridiskā jēdziena “steidzamība” vērtējumā;
 - pakārtoti, acīmredzama kļūda, vērtējot atbilstošos apstākļus, lai noteiktu juridisko jēdzienu “steidzamība”.
- 17 Vispirms ir jāizvērtē ceturtais apelācijas sūdzības pamats par kļūdu tiesību piemērošanā saistībā ar steidzamības jēdzienu, šis pamats ir sadalīts trijās daļās.
- 18 Pirmkārt, *EDF* pārmet Vispārējās tiesas priekšsēdētājam, ka tas uzskata, ka pagaidu pasākumu noteikšanai vajadzīgie nosacījumi, it īpaši tie, kas attiecas uz *fumus boni juris* un steidzamību, ir pilnīgi nošķirti, lai gan patiesībā tie esot savstarpēji saistīti, tādējādi *fumus boni juris*, kurš šajā gadījumā ir ļoti izteikts, būtu jāietekmē nosacījuma par steidzamību vērtējums.
- 19 Otrkārt, pārsūdzētajā rīkojumā esot kļūdaini lietots jēdziens “būtisks kaitējums”. Saskaņā ar judikatūru būtisks kaitējums vienkārši esot kaitējums, kas nav mazsvarīgs. Vispārējās tiesas priekšsēdētāja veikta analīze šajā rīkojumā praktiski liktu kļūdaini uzskatīt, ka kaitējums, kas ir ticis izraisīts lielum uzņēmumam, nekad nebūtu uzskatāms par būtisku. *EDF* savas argumentācijas atbalstam atsauca uz Tiesas priekšsēdētāja 1975. gada 16. janvāra rīkojumu lietā 3/75 R *Johnson & Firth Brown*/Komisija (*Recueil*, 1. lpp.), ar kuru prasītājam tika nodrošināti lūgtie pagaidu pasākumi, atliekot *British Steel Corporation* uzlikto pienākumu pārdot atsevišķus tās aktīvus. *EDF* arī norāda, ka lietā T-77/02 *Schneider Electric*/Komisija (*Recueil*, II-4201. lpp.), kurā tika pasludināts Vispārējās tiesas 2002. gada

22. oktobra spriedums, Komisija ir netieši atzinusi par steidzamu situāciju, kurā attiecīgajam uzņēmumam bija pienākums pārdot jau iegūtās akcijas, kad Komisija uz abpusējas vienošanās pamata piešķīra šim uzņēmumam termiņa pagarinājumu šīs tālākpārdošanas veikšanai.
- 20 Treškārt, Vispārējās tiesas priekšsēdētājs ir pieļāvis kļūdu tiesību piemērošanā, kaitējumu, no kura cietusi *EDF*, kvalificēdams “vienīgi kā finansiāla rakstura”.
- 21 Šajā saistībā tiktāl, ciktāl apelācijas sūdzības iesniedzēja sava ceturrtā pamata pirmajā daļā norāda, ka pagaidu pasākumu noteikšanai vajadzīgie nosacījumi ir savstarpēji saistīti un tādā veidā *fumus boni juris*, kurš šajā gadījumā, iespējams, ir ļoti izteikts, būtu bijis jāietekmē steidzamības nosacījuma vērtējums, jāatgādina, ka saskaņā ar judikatūru un kā to jau iepriekš atgādinājis Vispārējās tiesas priekšsēdētājs pārsūdzētā rīkojuma 10. punktā, šie abi nosacījumi ir kumulatīvi, tādējādi pieteikumi par pagaidu noregulējumu ir noraidāmi, tiklīdz trūkst viena no šiem nosacījumiem (Tiesas priekšsēdētāja 1996. gada 14. oktobra rīkojums lietā C-268/96 P(R) *SCK* un *FNK*/Komisija, *Recueil*, I-4971. lpp., 30. punkts; 1998. gada 17. decembra rīkojums lietā C-364/98 P(R) *Emesa Sugar*/Komisija, *Recueil*, I-8815. lpp., 47. punkts, kā arī 2012. gada 25. oktobra rīkojums lietā C-168/12 P(R) *Hassan/Padome*, 22. punkts).
- 22 Šīs vispārējās pārbaudes kontekstā pagaidu noregulējuma tiesnesim ir plaša rīcības brīvība un viņš var noteikt, ņemot vērā lietas īpašos apstākļus, veidu, kādā šie dažādie apstākļi ir jāpārbauda, un šīs pārbaudes kārtību, jo nepastāv tādi Savienības tiesību noteikumi, kas paredzētu iepriekš noteiktu analīzes sistēmu vajadzības noteikt pagaidu pasākumu novērtēšanai (Tiesas priekšsēdētāja 1995. gada 19. jūlija rīkojums lietā C-149/95 P(R) Komisija/*Atlantic Container Line* u.c., *Recueil*, I-2165. lpp., 23. punkts, kā arī iepriekš minētais rīkojums lietā *Emesa Sugar*/Komisija, 44. punkts).
- 23 Tādējādi nevar noliegt, ka pagaidu noregulējuma tiesnesis gadījumos, kad viņš to uzskata par vajadzīgu, var ņemt vērā izvirzīto pamatu nosacīto pamatotību, lai iedibinātu *fumus boni juris*, balstoties uz savu steidzamības vērtējumu un, vajadzības gadījumā, pastāvošo interešu vērtējumu (iepriekš minētais rīkojums lietā *Hassan/Padome*, 24. punkts; šajā ziņā skat. arī Tiesas priekšsēdētāja 2001. gada 23. februāra rīkojumu lietā C-445/00 R Austrija/Padome, *Recueil*, I-1461. lpp., 110. punkts).
- 24 Katrā ziņā, pat ja *fumus boni juris* nosacītā pamatotība ietekmē steidzamības vērtējumu, saskaņā ar Vispārējās tiesas Reglamenta 104. panta 2. punktu tie tomēr ir un paliek divi nošķirti nosacījumi, kas ir pamatnosacījumi, lai panāktu lēmuma izpildes apturēšanu, tādā ziņā, ka prasītājam joprojām ir jāpierāda arī būtiska un neatgriezeniska kaitējuma nenovēršamība (skat. Tiesas priekšsēdētāja 2011. gada 31. janvāra rīkojumu lietā C-404/10 P-R Komisija/*Éditions Odile Jacob*, 27. punkts, un 2012. gada 19. jūlija rīkojumu lietā C-110/12 P(R) Padome/*Akhras*, 26. punkts).
- 25 Šajos apstākļos ir jānorāda, ka, pat ja Vispārējās tiesas priekšsēdētājs būtu izpētījis un pat pieņēmis *fumus boni juris* pastāvēšanu, šis apstāklis viņu neatbrīvotu no pienākuma pētīt nosacījumu par steidzamību un *fumus boni juris* viens pats nevarētu būt pamats pieprasīto pagaidu pasākumu noteikšanai (iepriekš minētais rīkojums lietā *Hassan/Padome*, 26. punkts).
- 26 No tā izriet, ka pārsūdzētā rīkojuma 13. punktā, saskaņā ar kuru no sākuma ir jāvērtē, vai steidzamības nosacījums ir izpildīts, nav ietverta nekāda kļūda tiesību piemērošanā. Attiecīgi ceturrtā pamata pirmā daļa ir noraidāma.
- 27 Ceturrtā pamata otrajā daļā apelācijas sūdzības iesniedzēja apgalvo, ka pārsūdzētajā rīkojumā ir pieļauta kļūda tiesību piemērošanā saistībā ar jēdzienu “būtisks kaitējums”. Tā it īpaši norāda, ka Vispārējās tiesas priekšsēdētāja veiktā analīze šajā rīkojumā praktiski liek kļūdaini uzskatīt, ka nodarījums, kas izraisījis lielu uzņēmumu, nekad nebūtu uzskatāms par būtisku.

- 28 Šajā saistībā ir jāatgādina, ka Vispārējās tiesas priekšsēdētājs vispirms pārsūdzētā rīkojuma 16.–19. punktā ir ietvēris premisu, saskaņā ar kuru apelācijas sūdzības iesniedzējai, lai pierādītu, ka finansiālajam kaitējumam, kas tai varētu rasties, ir būtisks un neatgriezenisks raksturs, pieteikumā par pagaidu noregulējumu ir jāietver konkrētas un precīzas norādes, kas ir pamatotas ar detalizētiem dokumentiem, kuri ļauj sniegt patiesu un vispārēju priekšstatu par apelācijas sūdzības iesniedzējas finansiālo situāciju un tādējādi ļautu izvērtēt precīzas sekas, kas visticamāk iestātos, ja lūgtie pasākumi netiktu noteikti.
- 29 Tālāk šī rīkojuma 20. un 21. punktā Vispārējās tiesas priekšsēdētājs konstatē, ka apelācijas sūdzības iesniedzēja prasījumā par pagaidu noregulējumu nav sniegusi nekādu informāciju par uzņēmuma lielumu un apgrozījumu. Visbeidzot viņš uzsver, ka apelācijas sūdzības iesniedzēja pat nav minējusi, ka tā pieder EDF uzņēmumu grupai, un vēl jo mazāk precizējusi tās finansiālo stāvokli. Minētā rīkojuma 22. punktā viņš secināja, ka apelācijas sūdzības iesniedzēja nebija pierādījusi, ka apgalvotais finansiālais kaitējums būtu bijis pietiekoši būtisks, lai attaisnotu pieprasīto pagaidu pasākumu noteikšanu, un, ņemot vērā šo situāciju, šī paša rīkojuma 27. punktā viņš norādīja, ka, tādējādi viņam nešķietot nepieciešams izvērtēt apgalvotā kaitējuma neatgriezenisko raksturu.
- 30 Jākonstatē, ka šādā argumentācijā ir pieļauta kļūda tiesību piemērošanā saistībā ar jēdzienu “būtisks kaitējums”.
- 31 No vienas puses, uzskatīdams, ka viņš nevar izvērtēt, cik būtisks ir apelācijas sūdzības iesniedzējas pieteikumā par pagaidu noregulējumu apgalvotais finansiālais kaitējums, jo tajā nav informācijas, kas varētu sniegt patiesu un vispārēju priekšstatu par tās finansiālo situāciju, Vispārējās tiesas priekšsēdētājs savu argumentāciju balsta vienīgi uz izpratni, kas ir saistīta ar šo būtiska kaitējuma jēdzienu. Šī argumentācija ietver domu, ka vienmēr ir nepieciešama iespēja salīdzināt jebkāda apgalvotā finansiālā kaitējuma apmēru ar tā uzņēmuma lielumu, kas ciestu sekas, ja pieprasītie pagaidu pasākumi netiktu noteikti. Taču tā tas nav apelācijas sūdzības iesniedzējas iesniegtā pieteikuma gadījumā, kas ir pamatots nevis ar tās finansiālo situāciju, bet būtībā ar pienākumu veikt komerciālu izvēli šķietami nepiemērotā termiņā.
- 32 Nepārprotami apelācijas sūdzības iesniedzējas uzņēmuma lielums var ietekmēt apgalvotā finansiālā kaitējuma apmēra smaguma novērtēšanu, tam esot smagākam, ja tas ir būtisks attiecībā pret šo lielumu, un mazāk smagam pretējā gadījumā. Turklāt dažās situācijās argumentus, kas attiecas uz apgalvotā kaitējuma būtiskumu, var ņemt vērā, pamatojoties tikai uz tā salīdzināšanu ar uzņēmuma, kas varētu ciest kaitējumu, apgrozījuma apmēru (šajā ziņā skat. Tiesas priekšsēdētāja 1981. gada 26. februāra rīkojumu lietā 20/81 R *Arbed* u.c./Komisija, *Recueil*, 721. lpp., 14. punkts, kā arī 1990. gada 23. maija rīkojumu apvienotajās lietās C-51/90 R un C-59/90 R *Comos-Tank* u.c./Komisija, *Recueil*, I-2167 lpp., 25. un 26. punkts).
- 33 Tomēr nevar noliegt, ka objektīvi ievērojams finansiāls kaitējums, kas, kā tiek apgalvots, ir sekas pienākumam veikt neatgriezenisku komerciāli nozīmīgu izvēli šķietami nepiemērotā termiņā, var tikt uzskatīts par “būtisku”, ņemot vērā, ka tāda kaitējuma smagums var tikt uzskatīts par pašsaprotamu, pat ja nav tikusi sniegta informācija par attiecīgā uzņēmuma lielumu. Tāpēc tas vien, ka apelācijas sūdzības iesniedzēja savā pieteikumā par pagaidu noregulējumu nav sniegusi informāciju par uzņēmuma lielumu, kuram tā pieder, pats par sevi nav pietiekošs apstāklis, ar kuru varētu tikt pamatota šī pieteikuma noraidīšana, balstoties uz to, ka apelācijas sūdzības iesniedzēja nav pierādījusi apgalvotā kaitējuma būtiskumu.
- 34 No otras puses, ciktāl pārsūdzētais rīkojums tā 22. punktā balstīts uz to, ka apelācijas sūdzības iesniedzēja tostarp nav pierādījusi atbilstoši šī rīkojuma 16. punktā minētās judikatūras prasībām, ka lūgto pagaidu pasākumu neesamības dēļ tai varētu rasties situācija, kurā tās pastāvēšana varētu tikt apdraudēta vai tās tirgus daļas būtiski izmainītas, šīs prasības pēc to būtības drīzāk norāda uz apgalvotā kaitējuma neatgriezeniskā rakstura jēdzienu nekā uz kaitējuma smaguma jēdzienu. Ņemot

vērā, ka pārsūdzētais rīkojums ir pamatots tikai ar faktu, ka nav pierādīta būtiska kaitējuma esamība, neveicot tā neatgriezeniskā rakstura izvērtējumu, minētās prasības nav būtiskas, lai izvērtētu minētajā rīkojumā veiktās argumentācijas pamatotību.

- 35 Tā kā ceturrtā pamata otrā daļa ir pamatota, attiecīgi pārsūdzētais rīkojums ir jāatceļ, jo pagaidu noregulējuma tiesnesis ir pieļāvis kļūdu tiesību piemērošanā saistībā ar jēdzienu “būtisks kaitējums”. Līdz ar to nav jāizvērtē ceturrtā pamata trešā daļa, ne arī pirmais, otrais, trešais un piektais pamats.
- 36 Atbilstoši Eiropas Savienības Tiesas Statūtu 61. panta pirmajai daļai, ja Tiesa atceļ Vispārējās tiesas nolēmumu, tā var pati taisīt galīgo spriedumu attiecīgajā lietā, ja to ļauj tiesvedības stadija, vai nodot lietu atpakaļ sprieduma taisīšanai Vispārējā tiesā.
- 37 Iepriekš minētā tiesību norma tāpat piemērojama apelācijas sūdzībām, kas iesniegtas saskaņā ar Tiesas Statūtu 57. panta otro daļu (skat. Tiesas priekšsēdētāja 1997. gada 29. janvāra rīkojumu lietā C-393/96 P(R) *Antonissen/Padome* un Komisija, *Recueil*, I-441. lpp., 45. punkts, kā arī 2012. gada 14. jūnija rīkojumu lietā C-644/11 P(R) *Qualitest FZE/Padome*, 59. punkts).
- 38 Tā kā strīds ir stadijā, kur tas var tikt izlemts, ir pamats lemt par EDF iesniegto pieteikumu par pagaidu pasākumu noteikšanu.

Par pieteikumu par pagaidu pasākumu noteikšanu

- 39 Vispārējās tiesas Reglamenta 104. panta 2. punktā ir noteikts, ka pieteikumos par pagaidu noregulējumu ir jāprecizē “strīda priekšmets, apstākļi, kas nosaka steidzamību, kā arī faktiskie un tiesību pamati, kuri sākotnēji šķietami pamato prasītos pagaidu pasākumus”. Turklāt pieteikumam par pagaidu noregulējumu ir jābūt pietiekami skaidram un precīzam, lai atbildētājs pats varētu sagatavot savus apsvērumus un pagaidu noregulējuma tiesnesis vajadzības gadījumā varētu lemt par pieteikumu, nebalstoties uz papildu informāciju, jo galvenajiem faktiskajiem un tiesiskajiem apstākļiem, ar kuriem ir pamatots pieteikums, loģiskā un saprotamā veidā ir jāizriet no paša pieteikuma par pagaidu noregulējumu (Tiesas priekšsēdētāja 2010. gada 30. aprīļa rīkojums lietā C-113/09 P(R) *Ziegler/Komisija*, 13. punkts).
- 40 Apelācijas sūdzības iesniedzējai ir jāiesniedz pierādījumi tam, ka pirms pamata tiesvedības beigām šī regulējuma neesamības dēļ tai radies būtisks un neatgriezenisks kaitējums (šajā ziņā skat. Tiesas priekšsēdētāja 1991. gada 4. decembra rīkojumu lietā C-225/91 R *Matra/Komisija*, *Recueil*, I-5823. lpp., 19. punkts, kā arī iepriekš minēto rīkojumu lietā *SCK* un *FNK/Komisija*, 30. punkts). Pat ja kaitējuma neizbēgamība nav jāpierāda absolūti droši, tam tomēr ir jābūt paredzamam un ar pietiekoši augstu varbūtības pakāpi (Tiesas priekšsēdētāja 1993. gada 29. jūnija rīkojums lietā C-280/93 R *Vācija/Padome*, *Recueil*, I-3667. lpp., 32. un 34. punkts, kā arī Tiesas priekšsēdētāja 1999. gada 14. decembra rīkojums lietā C-335/99 PR *HFB u.c./Komisija*, *Recueil*, I-8705. lpp., 67. punkts).
- 41 Turklāt gadījumā, kad tiek iesniegts pieteikums apturēt Savienības tiesību akta piemērošanu, lūgtā pagaidu pasākuma noteikšana ir pamatota tikai tad, ja attiecīgais tiesību akts ir uzskatāms par apgalvotā būtiskā un neatgriezeniskā kaitējuma galveno cēloni (iepriekš minētie rīkojumi lietā *Akhras/Padome*, 44. punkts, un lietā *Hassan/Padome*, 28. punkts). Ja šajā gadījumā pieteikumā par pagaidu noregulējumu netiek konkrēti lūgts apturēt tiesību akta piemērošanu, jākonstatē, ka lūgtais pagaidu pasākums ir pielīdzināms šādai [tiesību akta piemērošanas] apturēšanai, ja apelācijas sūdzības iesniedzēja lūdz noteikt papildu termiņu, kas ir garāks par diviem gadiem, lai veiktu izvēli starp divām iespējām, kuras tai rada saistības, ko tā bija apņēmusies veikt saistībā ar *Nest-Energie* projektu. Tādējādi šādu pagaidu pasākumu var piemērot tikai gadījumā, ja Komisijas atteikums sniegt apelācijas sūdzības iesniedzējas lūgto termiņa pagarinājumu ir jāuzskata par apgalvotā būtiskā un neatgriezeniskā kaitējuma galveno cēloni.

- 42 Šajā sakarā, pirmkārt, ir jānorāda, ka pieteikuma par pagaidu noregulējumu daļā, kas attiecas uz šķietami būtisko un neatgriezenisko kaitējumu, kuru ciestu apelācijas sūdzības iesniedzēja, nav norādīts nekāds apgalvotā kaitējuma apmēra novērtējums un tas attiecas tikai uz sekām, kuras pēc apelācijas sūdzības iesniedzējas domām radīsies no nekavējošas *Nest-Energie* projekta pārdošanas, bet ne uz tām sekām, kas attiecīgajā gadījumā rastos no lēmuma veikt ieguldījumu šajā projektā, lai gan apelācijas sūdzības iesniedzējai atbilstoši attiecīgajai saistībai bija izvēle starp šīm abām iespējām. Turklāt, kas attiecas uz steidzamību, apelācijas sūdzības iesniedzēja savā pieteikumā par pagaidu noregulējumu apstiprina, ka “[strīdīgā] lēmuma, kas uzliek [...] pienākumu uzsākt īpašumtiesību nodošanu līdz 2012. gada 16. oktobrim, radītā steidzamība izriet no tā būtības, jo tas uzliek [...] pienākumu uzņēmumam *EDF* nodot atsevišķas īpašumtiesības uz daļām tās (potenciālajam) konkurentam – piemērotam pārņēmējam”.
- 43 Tomēr, skatot pieteikumu par pagaidu noregulējumu kopumā, no tā izriet, ka apelācijas sūdzības iesniedzējas apgalvotais kaitējums ir tas, ka tai ir pienākums līdz 2012. gada 30. jūnijam – šī termiņa beigās ar strīdīgo lēmumu tika pārceļta līdz 2012. gada 15. oktobrim – izvēlēties starp diviem variantiem, kas paredzēti tās otrajā saistībā, attiecīgi nodot projekta *Nest-Energie* īpašumtiesības piemērotam pārņēmējam, no vienas puses, vai pieņemt galīgo lēmumu pašai veikt ieguldījumu šajā projektā, no otras puses, lai gan katrs no šiem variantiem, iespējams, varētu tai izraisīt finansiālu zaudējumu rašanos. Apelācijas sūdzības iesniedzēja apgalvo, ka ieguldījums *Nest-Energie* projektā, kura apmērs tiek novērtēts EUR 800 miljonu apmērā, varētu segt tā nemainīgās un mainīgās ikgadējās izmaksas, tomēr noteikti nesegtu sākotnējā ieguldījuma apmēru un nesasniegtu nepieciešamo rentabilitātes līmeni, savukārt projekta tūlītēja īpašumtiesību nodošana konkurentam radītu lielu tirdzniecības ar zaudējumiem risku un būtu neatgriezeniska tādā ziņā, ka apelācijas sūdzības iesniedzēja zaudētu iespēju pati veikt ieguldījumu šajā projektā.
- 44 Neraugoties uz šādu pieteikuma par pagaidu noregulējumu interpretāciju, tomēr ir jākonstatē, ka apelācijas sūdzības iesniedzēja nav sniegusi informāciju, kas pamatotu būtiska kaitējuma esamību, kura rašanās būtu paredzama ar pietiekoši augstu varbūtības pakāpi, atbilstoši prasībām, kas izriet no šī rīkojuma 39. un 40. punktā norādītās judikatūras.
- 45 Apelācijas sūdzības iesniedzēja patiešām savā pieteikumā par pagaidu noregulējumu nesniedz nevienu vērā ņemamu norādi par raksturu un nozīmi kaitējumam, kas tai varētu tikt nodarīts vienā vai otrā gadījumā, kurš atbilst diviem variantiem, starp kuriem tā varēja brīvi izvēlēties. Kā jau Komisija norādījusi uzklaušanās laikā, ir pamats uzskatīt, ka attiecīgā projekta pašreizējā vērtība, ko turklāt lielā mērā nosaka tā rentabilitātes izredzes, principā ir atbilstoša cenai, ko ieguvējs būtu ar mieru maksāt īpašumtiesību nodošanas gadījumā ieguldījumu samazināšanas procedūras ietvaros, un jebkurai cita veida šīs vērtības noteikšanai noteikti būtu tīri spekulatīva daba. Šis konstatējums nozīmē, ka nekavējoša projekta *Nest-Energie* pārdošana principā apelācijas sūdzības iesniedzējai neradītu nekādu kaitējumu, jo šīs pārdošanas rezultātā tā saņemtu summu, kas atbilst tās īpašuma pašreizējai vērtībai.
- 46 Ņemot vērā, ka apelācijas sūdzības iesniedzēja tomēr uzskata, ka, pirmkārt, pašreizējie tirgus apstākļi tai neļauj pieņemt pozitīvu lēmumu par ieguldījuma veikšanu projektā līdz 2012. gada 30. jūnijam, un pat ne līdz 2012. gada 15. oktobrim, un, otrkārt, ka projekta *Nest-Energie* pārdošana šādos apstākļos nozīmē zaudējumu rašanos, tās arguments saistībā ar būtiska un neatgriezeniska kaitējuma iestāšanos attiecībā uz abiem iespējamās rīcības veidiem tiek pamatots ar pieņēmumu, saskaņā ar kuru konkrētā projekta rentabilitātes izredzes var tikai uzlaboties un tā vērtība ir pārmērīgi zema.
- 47 No tā izriet, ka minētais apgalvotais kaitējums pastāv tikai tad, ja atbilstoši elektroenerģijas ražotāju viedoklim Beļģijas elektroenerģijas tirgus situācija līdz 2014. gada beigām attīstīsies pozitīvā virzienā, tādējādi apelācijas sūdzības iesniedzēja varētu veikt ieguldījumus projektā *Nest-Energie* vai arī to pārdot šo darījumu veikšanai piemērotākos tirgus apstākļos. Pretējā situācijā apelācijas sūdzības iesniedzēja neciestu nekādu kaitējumu, jo iespēja sagaidīt 2014. gada beigās, lai izdarītu izvēli, tai neko nedotu, jo tai šī izvēle būtu jāizdara līdzīgos vai pat neizdevīgākos tirgus apstākļos, salīdzinot ar šibrīža apstākļiem.

- 48 Piemērojot šī rīkojuma 40. punktā uzskaitītos judikatūras principus, tāds kaitējums, kāds tiek apgalvots šajā lietā, tāpat kā tā nozīmīgums un tādējādi arī smagums, var tikt uzskatīts par pietiekoši paredzamu tikai tad, ja tiktu pierādīts, ka ir iespējama apstākļu, kas ir šī kaitējuma cēlonis, proti, paredzētā Beļģijas elektroenerģijas tirgus situācijas pozitīvā attīstība, iestāšanās nākotnē. Tādēļ apelācijas sūdzības iesniedzējai, ja tā vēlētos pamatoties uz šādu kaitējumu, lai pierādītu sava pieteikuma par pagaidu noregulējumu steidzamību, ir jāiesniedz argumenti un pierādījumi, kas varētu apliecināt iespējamību, ka atbilstoši elektroenerģijas ražotāju viedoklim Beļģijas elektroenerģijas tirgus situācija līdz 2014. gada beigām attīstīsies tik ļoti pozitīvā virzienā, ka, ja tās lūgtais pagaidu pasākums tiktu nodrošināts, tā varētu veikt komerciālo izvēli, ko tai uzliek attiecīgā saistība, daudz izdevīgākos apstākļos.
- 49 Šajā sakarā ir jākonstatē, ka apelācijas sūdzības iesniedzēja savā pieteikumā par pagaidu noregulējumu nav sniegusi ne šādus argumentus, ne pierādījumus. Gluži pretēji, tā izmaiņas, kas skārušas Beļģijas elektroenerģijas tirgu laikā no 2009. līdz 2012. gadam un kas ir iemesls pašreizējai situācijai šajā tirgū, ir kvalificējusi kā “ievērojamas un ilgstošas”.
- 50 Turklāt apelācijas sūdzības iesniedzēja savā pieteikumā par pagaidu noregulējumu nav arī norādījusi iemeslus, kuru dēļ šķietami negatīvās sekas, kas tai rastos tādēļ, ka tai 2012. gadā bija jāveic komerciāla izvēle starp projekta *Nest-Energie* īpašumtiesību nodošanu un galīgā lēmuma pieņemšanu par ieguldījumu veikšanu šajā projektā, būtu uzskatāmas par būtisku kaitējumu, kuru neatgriezeniskā veidā izraisītu Komisijas atteikums pagarināt šīs izvēles izdarīšanai paredzēto termiņu.
- 51 Lai gan lēmums pagarināt attiecīgajām saistībām noteikto termiņu, protams, ļautu atlikt vai pat novērst šīs sekas, jākonstatē, ka Beļģijas elektroenerģijas tirgus attīstība 2009.–2012. gadā, kā arī sākotnējā, apelācijas sūdzības iesniedzējas pašas 2009. gadā izdarītā izvēle parakstīt šo saistību, ir tiešie cēloņi. Turklāt, ja sākotnēji noteiktais termiņš būtu bijis citāds vai ja attiecīgā tirgus attīstība būtu bijusi citāda, lūgums atlikt strīdīgo lēmumu, kas ir pamats šai tiesvedībai, netiktu iesniegts. Attiecīgi Komisijas atteikums pagarināt šo termiņu nebūtu uzskatāms par apgalvotā kaitējuma pamatcēloni šī rīkojuma 41. punktā minētās judikatūras izpratnē.
- 52 No iepriekš minētā izriet, ka apelācijas sūdzības iesniedzēja nav pierādījusi, ka tai varētu tikt nodarīts būtisks kaitējums, ja netiktu nodrošināti pieprasītie pagaidu pasākumi.
- 53 Jāpiebilst, ka katrā ziņā šajā situācijā apgalvotais kaitējums nevar tikt kvalificēts kā neatgriezenisks.
- 54 Ja aplūkotajam kaitējumam ir finansiāls raksturs, pieprasītie pagaidu pasākumi ir pamatoti, ja šķiet, ka šādu pasākumu nenoteikšanas gadījumā apelācijas sūdzības iesniedzējai pirms nolēmuma par tiesvedības izbeigšanu pēc būtības pieņemšanas radīsies situācija, kas varētu apdraudēt tās finansiālo spēju darboties, vai tās tirgus daļas tiks būtiski izmainītas, tostarp ņemot vērā uzņēmuma lielumu un apgrozījumu, kā arī uzņēmumu grupas, pie kuras tā pieder, raksturojošās pazīmes (šajā ziņā skat. Tiesas priekšsēdētāja 1998. gada 15. aprīļa rīkojumu lietā C-43/98 P(R) *Camar/Komisija un Padome, Recueil*, I-1815. lpp., 36. punkts).
- 55 Tā kā šajā gadījumā kritērijam, kas attiecas uz tirgus daļu apdraudējumu, nav nozīmes, ir jāizvērtē, vai lūgto pagaidu pasākumu neesamības dēļ apelācijas sūdzības iesniedzējai varētu rasties situācija, kas varētu apdraudēt tās finansiālo spēju darboties.
- 56 Apgalvotais zaudējums tiek vērtēts tādās kategorijās kā tirdzniecība ar zaudējumiem un prognozētās peļņas pazemināšanās attiecībā uz ieguldījuma apmēru, kas ir tikai EUR 800 miljoni, savukārt no publiskiem avotiem, proti, 2011. gada atskaites, ko publicējusi uzņēmumu grupa *EDF* savā interneta vietnē, izriet, ka kopējais šīs uzņēmumu grupas apgrozījums 2011. gadā bija vairāk nekā EUR 65 miljardi.

- 57 Ņemot vērā šo grupas *EDF* finansiālo ietekmi, ir jānorāda, ka kaitējums, kas apelācijas sūdzības iesniedzējai tiktu nodarīts, vai nu nododot sabiedrības, kas veic projekta *Nest-Energie* attīstīšanu, aktīvus, vai arī pieņemot galīgo lēmumu pašai veikt ieguldījumu šajā projektā, neapdraud apelācijas sūdzības iesniedzējas finansiālo spēju darboties.
- 58 Šo secinājumu nevājina apelācijas sūdzības iesniedzējas arguments, kas ir iekļauts apelācijas sūdzības piektajā pamatā, saskaņā ar kuru būtībā salīdzinājumam starp uzņēmumu grupas *EDF* apgrozījumu pasaulē, proti, EUR 65 miljardiem, ar attiecīgā ieguldījuma apmēru, proti, EUR 800 miljoniem, nav nozīmes, novērtējot šajā gadījumā apgalvotā kaitējuma būtiskumu. Pretēji tam, jākonstatē, ka šāds salīdzinājums katrā ziņā ir piemērots, veicot šī kaitējuma neatgriezeniskā rakstura vērtēšanu. Kaitējums, kas šķietami izriet no zaudējumiem, kas varētu rasties ieguldījuma, kura apmērs ir EUR 800 miljoni, rezultātā, nevar apdraudēt tāda uzņēmuma finansiālo spēju darboties, kura apgrozījums ir vairāk nekā EUR 65 miljardi.
- 59 Visbeidzot, kas attiecas uz argumentu, saskaņā ar kuru apgalvoto kaitējumu nav iespējams aprēķināt un tādēļ tas ir neatgriezenisks, to nevar atbalstīt, jo, kā izriet no šī rīkojuma 42.–49. punkta, apelācijas sūdzības iesniedzēja savā pieteikumā par pagaidu noregulējumu nav piemēroti atainojusi šī kaitējuma raksturu un nozīmi.
- 60 Ir jāatzīst, ka finansiālas dabas kaitējumu uzskata par neatgriezenisku, ja to nav iespējams pilnībā kompensēt, kas tostarp var būt gadījumā, ja kaitējumu nav iespējams aprēķināt arī tad, kad tas ir iestājies (iepriekš minētais rīkojums lietā *Comos-Tank* u.c./Komisija, 24. punkts).
- 61 Tomēr nav iespējams izlemt, vai kaitējumu var aprēķināt, ja tā raksturs un nozīme iespējamības robežās nav tikuši precīzēti pieteikumā par pagaidu noregulējumu. Apelācijas sūdzības iesniedzējai ir jāiesniedz precīzi un pārliecinoši argumenti un pierādījumi šajā saistībā, ja tā vēlas balstīties uz šo judikatūru, ko tā šajā gadījumā nav izdarījusi.
- 62 Līdz ar to nav pierādīts, ka *EDF* apgalvotais kaitējums varētu tikt kvalificēts kā neatgriezenisks.
- 63 No visiem iepriekš minētajiem apsvērumiem izriet, ka apelācijas sūdzības iesniedzēja nav pierādījusi pieprasīto pagaidu pasākumu noteikšanas steidzamību. Attiecīgi tās pieteikums par pagaidu noregulējumu ir jānoraida.

Par tiesāšanās izdevumiem

- 64 Atbilstoši Tiesas Reglamenta 184. panta 2. punktam Tiesa lemj par tiesāšanās izdevumiem, ja apelācijas sūdzība ir pamatota un Tiesa lietā taisa galīgo spriedumu.
- 65 Atbilstoši šī paša reglamenta 138. panta 3. punktam, kas saskaņā ar 184. panta 1. punktu piemērojams apelācijas tiesvedībā, ja lietas dalībniekiem spriedums ir daļēji labvēlīgs un daļēji nelabvēlīgs, lietas dalībnieki sedz savus tiesāšanās izdevumus paši.
- 66 Šajā gadījumā ir jāspriež, ka katrs lietas dalībnieks pats sedz savus tiesāšanās izdevumus, kas radušies Tiesā šīs apelācijas tiesvedības ietvaros.

Ar šādu pamatojumu Tiesas priekšsēdētāja vietnieks izdod rīkojumu:

- 1) **atcelt Eiropas Savienības Vispārējās tiesas priekšsēdētāja 2012. gada 11. oktobra rīkojuma lietā T-389/12 R *Électricité de France*/Komisija rezolutīvās daļas 1) punktu;**
- 2) **pieteikumu par pagaidu noregulējumu noraidīt;**

- 3) *Électricité de France SA (EDF)* un Eiropas Komisija pašas sedz savus tiesāšanās izdevumus, kas radušies Eiropas Savienības Tiesā šīs apelācijas tiesvedības ietvaros.**

[Paraksti]